

Nedsættelse af Prisen paa Brændsel, Gas og Belysning, som Staten igen betaler fuldt ud, skulde kun gælde i 7 Maaneder, og man kan vel nok sige, at Tanken dermed i Virkeligheden var, at dette Beløb ikke skulde være større, selv om den nugældende Lov havde gældt for hele Aaret. Disse 10 Kr. svarer rundt regnet til et Beløb af 30 Millioner. Ministeren foreslaar nu her, at der for de kommende 3 Maaneder skal kunne bruges 2 Kr. pr. Indbygger, altsaa $\frac{1}{5}$ af det tidligere bevilgede Beløb. Dette Forslag betegner vel en Nedsættelse, men vi mener fra Venstres Side, at man kunde gaa et Skridt videre og helt lade denne Paragraf udgaa. I de 3 Maaneder, vi nu staar overfor, kan man ikke paastaa, det vil være paa-krævet, at Staten ofrer 6 Millioner til Nedsættelse af Brændselspriser for alle her i Landet. I runde Tal vil det jo nemlig sige, at Staten skal ofre 6 Millioner, hvilket i Virkeligheden svarer til 10 Kr. pr. Husstand. Det tror vi, som sagt, ikke er paa-krævet, og jeg vil derfor henstille, at vi tager en Forhandling op om, at denne Paragraf udgaa. Til § 3 har jeg intet at bemærke.

Som det vil fremgaa af mine Bemærkninger, ønsker vi en kort Udvalgsbehandling for derigennem at kunne optage Forhandlingen særlig om § 2. Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget.

Kristiansen: De Dyrtidsforanstaltninger, der er gennemførte i Henhold til Loven af 13. Juli 1918, har i det hele og store virket tilfredsstillende. De Midler, der er stillede til Raadighed efter §§ 1 og 2, er kommet Befolkningen til gode, idet de har bidraget til at holde Prisen paa vigtige Livsfornødenheder og Brændsel nede paa et overkommeligt Niveau. § 3 er maaske ikke alle Vegne gennemført paa den mest hensigtsmæssige Maade, og nogle Steder er det muligt, at den ikke er blevet gennemført i saa fuld Udstrækning, som ønskeligt var; men jeg tror dog, man ogsaa for denne Paragrafs Vedkommende kan sige, at den har virket tilfredsstillende, og det samme har været Tilfældet med Administrationen af den. I alt Fald foretrækker jeg der, saa vidt mig bekendt, ikke særlig mange Klager desangaaende.

Paa et Tidspunkt, da Prisniveauet er højere, end det var, da vi her i Rigsdagen behandlede det sidste Dyrtidslovsforslag, vil det være umuligt at gaa bort fra Stats- og kommunale Dyrtidsforanstaltninger. Der maa fortsættes endnu i nogen Tid, indtil der kommer et virkeligt Prisfald, eller Lønnin-

gerne kommer fuldt paa Højde med Prisstigningen. Her er vi nemlig ved det svage Punkt. En Godsejer har klaget over, at han i Henhold til Dyrtidsloven har maattet betale ca. 1 200 Kr. i Tillægsskat. Men denne Godsejers Arbejdere modtog i Dyrtidshjælp tilsammen godt 1 100 Kr., saaledes at Godsejeren egentlig kun betalte et lille Hundrede Kr. til Dyrtidshjælp til ubemidlede i Kommunen udover, hvad hans egne Arbejdere fik, og det Beløb, de fik, burde han have betalt i Arbejdsløn, hvis man da gaar ud fra, at Arbejdet til enhver Tid bør give dets Udøvere et forsvarligt Udkomme. Da der altsaa endnu er abnorme Forhold til Stede, idet Varer kun findes i utilstrækkelig Mængde, og Priserne som Følge deraf er for høje, i hvert Fald i Forhold til Løn-niveauet, maa Staten og Kommunen fortsætte med Dyrtidsforanstaltninger. Understøttelsesprincippet er i sig selv kedeligt og demoraliserende, særlig naar Understøttelsen fremtræder i Form af Almisser. Det naturlige Grundlag for et sundt Samfund maa være det, at Arbejdet giver ikke alene Eksistensmuligheder, men en virkelig Chance for at vinde frem til gode og betryggede Kaar. Men Krigsforholdene har i meget stor Udstrækning forrykket Begreberne i denne Henseende. Samfundet er rystet i sine Fuger, og indtil Forholdene atter er bragte i et naturligt, roligt og sikkert Leje, maa Stat og Kommune træde til med økonomisk Hjælp til de svage. Jeg forstaaer meget vel, at det ikke er muligt paa nærværende Tidspunkt at foretage en virkelig Revision af Dyrtidslovgivningen, og jeg kan derfor fuldt ud billige, at der her kun foreslaas en Fornyelse af Loven for et Kvartal.

Den ærede Ordfører for Venstre (Martin Hansen) udtalte, at hans Parti ønsker, at § 2 skal udgaa, saaledes at der altsaa ikke skal kunne ydes Hjælp til Brændsel. Jeg vil for mit Vedkommende sige, at dette vil virke meget uheldigt, i hvert Fald i Byerne, idet den Brændselsrabat, der ydes i Henhold til Dyrtidslovens § 2, for Byernes Vedkommende i væsentlig Grad anvendes til Nedsættelse af Prisen paa Gas, og Gassen er jo ikke blevet billigere, og den bruges i Sommermaanederne saavel som om Vinteren. Hvis § 2 udgaaer, vil det betyde, at man bliver nødt til rundt omkring i Købstæderne at forhøje Gasprisen ret betydeligt. Dette vil jeg anse for at være meget uheldigt.

I øvrigt kan jeg i et og alt tiltræde Lovforslagets Enkeltheder og skal paa mit Partis Vegne anbefale det til hurtig Gennemførelse.